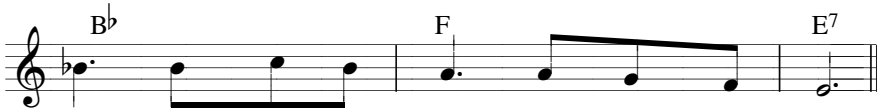

siết, trong tiếng khóc than. Ôi án công
 nữa, ai xót thương hơn người trong gia
 biết, ai ghét, ai thương, ai nhớ ai
 nữa, nhưng Chúa nhân từ, tuy rất cộng
 thế, thương giúp thật tình như chính thân

bình của Chúa chí từ, thấu chăng hơi người?
 đình, sao đã quên rồi, có đâu bao ngày.
 quên, ai sống riêng mình, biết, nhưng ích gì?
 bình, tha thứ khoan hồng đắm trong ngục hình.
 ta. Thiên Chúa cho là đã làm cho Ngài.

Xin, xin nhớ đến tôi. Xin, xin nhớ đến

tôi, hơi người. Xin, xin nhớ đến tôi.

Xin, xin nhớ đến tôi.